

15 1 Mei 2019

De dagen trekken voorbij en de operatie komt steeds dichterbij. Toen ik gisteren het nieuws kreeg dat de operatie op 10 mei zal zijn, sloeg de stress even toe. Ik heb dus nog maar een paar dagen om van mijn “normale” leven te genieten. Nadat ik gelijk bonje met Sharon zocht omdat die zich de pleuris werkt en daardoor geen tijd heeft om voor de operatie nog even samen uit eten te gaan en te genieten, liet ik het nieuws even rustig bezinken. Zij kan er ook niks aan doen dat het nu opeens heel snel dichterbij komt en heeft natuurlijk ook stress. Iedereen gaat daar op zijn/haar eigen manier mee om.

Ik voel me met de dag positiever over de afloop, maar ik merk ook dat de zenuwen bij mij en in mijn omgeving groeien. Ook thuis merk ik een verandering bij Sharon. Ze is er altijd voor me, maar het is duidelijk dat de zorgen groeien.

Ook voor haar is het natuurlijk niet makkelijk. Deze periode geeft een zware

last op haar schouders, en dat gaat nog zwaarder worden. Ik lig dalijk in het ziekenhuis, lekker bij te komen. Zij zit met de zorgen om mij, de zorg voor de kinderen, het huishouden en haar werk wat ook gewoon doorgaat.

Ik hoop en weet eigenlijk wel zeker dat de mensen in onze omgeving er ook in deze periode voor haar zullen zijn, maar toch is dat mijn grootste zorg. De mensen die Sharon kennen weten dat ze maar door blijft gaan en met regelmaat teveel hooi op haar vork neemt.

Als ik na de periode in het ziekenhuis weer thuiskom, wordt het nog zwaarder. Uit de gesprekken met de artsen kan ik wel opmaken dat ik ook een tijdje intensieve zorg nodig zal hebben. Thuiszorg is voor ons geen optie omdat we met onze hondjes zitten en we geen keuze hebben in wie dat dan zou worden. Ik laat natuurlijk niet zomaar iemand mijn piemeltje wassen en het lijstje wat ik bij Sharon aanleverde kwam ook niet door de keuring (terwijl het toch hele leuke dames waren....).

Dit is dus mijn grootste zorg. Die operatie, die zie ik met vertrouwen tegemoet, maar over de periode daarna groeien de zorgen ook bij mij.

Als ik hier goed doorheen kom, maakt het ons wel weer sterker. We hebben al veel meegemaakt, en iedere keer slepen we elkaar er doorheen. Ook deze strijd gaan we samen aan, maar het gaat geen makkie worden.

Het plan is in ieder geval om er (weer) een verlenging uit te slepen.

